MIELIPIDE

Pohjois-Savon verotoimisto yhteistyössä Suonenjoenseudun marjanviljelijäin yhdistyksen kanssa on pitänyt meidät alueen viljelijät todella mallikelpoisesti tietoisena muutoksista. **PETRI JA MILJA KOPONEN**

LUKIJALTA

Energiapolitiikassa sijaa isänmaallisuudelle

On käsittämätöntä, että kun valtio velkaantuu tänäkin vuonna lisää kahdeksan miljardia ja energiakauppataseemme on saman verran miinuksella, jätämme hyödyntämättä omat energiavaramme. Työllistämme siis mieluummin ulkomaisen kivihiilikaivoksen ja sitä ympäröivän ulkomaisen elinkeinoketjun kuin kotimaisen yrittäjän.

On kyse asioiden tärkeysjärjestyksestä, luontoa kunnioittaen hoidamme Suomen taloutta. Euro saa pyöriä isänmaan hyväksi, alue- ja paikallistalouksien kautta. Talous on hoidettava kuntoon, eikä sitä saa jarruttaa ilman painavia syitä.

Turvetuotantoa vastustetaan – ymmärrettävästikin, mutta mitä ilmeisimmin vanhoista synneistä rankaisten. Turvetuotannossa on tehty virheitä, mutta niitä on korjattu.

Jokaisen olisi hyvä tutustua nykyaikaiseen turvetuotantoalueeseen paikan päällä, sillä silloin pääsisi näkemään sen työn mitä turvetuotannon ympäristöhaittojen estämiseksi on tehty.

Eivät norjalaisetkaan aja omassa maassaan öljytuotannon lopettamista. Kotimaista energiaa se on heille, parantaa kauppatasetta heillä. Öljy on myös asia, jonka vuoksi käydään sotia ja sitä porataan nykyään arveluttavissa paikoissa, kuten merillä. Meksikonlahden öljyturma oli suuri ympäristökatastrofi, jollaista turvetuotanto ei koskaan voisi aiheuttaa.

Energia on myös tärkeä talouden tuotannon tekijä. On aivan päivän selvää, että Suomi tarvitsee energiaa paitsi asumiseen ja liikkumiseen, myös energiaintensiivisen teollisuutemme tarpeisiin.

Turvetuottajat toivovat myös sangen maltillisia määriä suopinta-alaa turvetuotantoon. Se on vain alle prosentti ojitetuista soistamme, mutta tällä pienelläkin pinta-alalla turvataan kotimaista polttoainetta puun polton tueksi suuriinkin lämpölaitoksiin.

Samoin turvetta tarvitaan kuivitukseen ja kasvuturpeeksi. Siitäpä tuleekin mieleen ottaa kantaa turpeen ns. uusiutumattomuuteen.

Kyllähän turve kasvaa, vaikka se luokitellaan yleisesti uusiutumattomaksi tai sitten hitaasti uusiutuvaksi. Meillä ei ole ilmeisesti tarpeeksi tutkittua tietoa turpeen uusiutumisesta samoin kuin siitä tiedottamisesta. Ehkä joku tuotannosta poistettu suo palvelisi tässäkin tarkoituksessa?

Vuonna 2011 valmistui Metlan tutkimus turvetuotantoalueen metsittämisestä. Sen mukaan turvetuotannosta poistettu, metsitetty alue sitoo päästämänsä hiilen kasvaessaan metsäksi.

Tämän tutkimuksen valossa turve on siis hiilineutraali polttoaine.

Olen huolissani uuden ympäristönsuojelulain 13. pykälän tulkintamahdollisuuksista. Se voi vaikeaselkoisuudessaan vaikeuttaa turvetuotantoa.

Korostan edelleen, että turvetuotantoon suunniteltu ala on niin pieni, että se ei todellakaan ole uhka luontoarvoille.

Meillä on jo Natura 2000 -direktiivin myötä niin paljon suojeltua pinta-alaa. että luontoarvomme ovat turvattuja.

On muistettava, että kivihiili sen kummemmin kuin öljykään eivät varmasti uusiudu ja jättävät luontoon jäljet kaivamisesta.

Olemme silloin niistäkin ”vastuussa”, kun käytämme fossiilisia polttoaineita. Pyrimme Suomessakin kansainväliseen ilmastosopimukseen, miksemme siis kansainväliseen luontoarvojen suojeluun?

Turvetuotanto luo kotimaisia työpaikkoja. Meillä on lupa tehdä isänmaallista talouspolitiikkaa.

Ari Prihti
jäsen
Maaseututyöryhmä
Perussuomalaiset

Presidentin rooli

Presidentin rooli korostuu, kun on heikko pääministeri. Nyt niitä valtaoikeuksiakin pitäisi presidentillä olla. **Opiskelija**

Hukkakaura

Neurootikot näkevät hukkakauraa joka paikassa! Satunnainen kaurankorsi vehnä- tai ohrapellossa ei aina ole sitä. Opetelkaa tuntemaan kasvi. **Kasvioppia**

Korvamerkki

Laitetaanko vasikalle e-nappi -merkki oikeaan vai vasempaan korvaan? Lihatalon ohje oli, että kumpaan vaan, kun sitä aikoinaan kysyin. **Epätietoinen**

Byrokratia

Byrokratia tarvitaan käsittelijän suojaksi. Asian ymmärtäminen ei ole välttämätöntä. **Ei nimimerkkiä**

Suomen ylisuuren ja byrokraattisen hallintokoneiston purkamiseen tarvitaan riippumaton elin. **Kreikan tie uhkaa**

Korvaus

Neljä kuukautta odoteltu matakorvausta työtapaturmasta johtuen. **Odottavan aika...**

Linnut

Naakka ottaa viljan tähkän lennosta kiinni ja ”pui” sen maassa. Kunpa V. Niinistö tämän näkisi. **Varikset avustaa**

Parsinavetat

Jos parsinavetat kielletään, lehmien laidunnus vähenee entisestään. Tätäkö halutaan? **Äly hoi**

Pankit

Pankit rokottavat aikansa eläneistä korkotukilainoista byrokratiamiljoonat. Viljelijälle kulut ja koukerot, pankit lihoo. **Hölmölän pyöritystä**

Palautetta

Kiitos Ville Ruotsalainen (MT 25.7.). Kirjoitit hyvin. **Maatalousjohtaja**

Tuottajan ilo

Tuottajat tuottaa nautoja pelkästä tuottamisen ilosta tukien toivossa. Eihän tällä politiikalla tuottajahinta voi milloinkaan nousta. **A-tuottaja**

Mauno Yliselle. Eikös maatalouden edunvalvonta kuulu MTK:lle? Laittakaa kannattavuusasiat kuntoon. **Edunvalvontaa**

Biotalous

Suomi ei ole vakuuttava biotalouden toimija, koska täällä kulutetaan niin paljon erittäin saastuttavaa kivihiiltä. **Imagokysymys**

Kilpailu

Mielenkiintoista toimintaa Atrialta. Toivottavasti KKV puuttuu asiaan. Hatun nosto kasvattajalle, joka toi asian julkisuuteen. **Ei nimimerkkiä**

MARKKU VUORIKARI

Kirjoittaja arvostelee Riista- ja kalatalouden (Rktl) petokanta-arvioita. Hänen mielestään Rktl:n toiminta on keskittynyt liiaksi suurpetotutkimukseen.

Rktl:n henkilöstö vaihtopenkille

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (Rktl) karhukannan arviointi on johdonmukaista jatkoa viimevuosien petopolitiikalle.

Laitoksen virkamiehet ovat ottaneet oikeudekseen säädellä petokantoja omien mieltymystensä ja tavoitteidensa mukaan.

Tutkimuslaitoksen tehtävä tuottaa puolueetonta ja luotettavaa tietoa petokantojen koosta on unohtunut. Kannan arviointimallit on luotu niin, että petokannan todellinen määrä puolittuu todellisuudesta.

Esimerkiksi viime talvena täällä Pohjois-Hämeessä varmennettiin kolme ilvespentuetta alle kymmenen kilometrin säteellä.

Yhdessä pentueessa oli kolme pentua, toisessa kaksi pentua ja kolmannessa kaksi pentua. Tuore lumi oli maassa ja jälkihavainnot oli helppo varmentaa.

Rktl:n laskentakaavan mukaan alueella oli kaksi pentua, kun todellisuudessa niitä oli seitsemän. Vastaava virhe tapahtuu karhujen laskennoissa.

Petotutkijat ovat toisaalta hämmästellet Sisä-Suomen suuria karhupentueita. Kolmen pennun pentueita on huomattavasti enemmän kuin Itä-Suomessa.

Virallisessa kanta-arviossa on pentueiden keskikoko on kuitenkin esimerkiksi Pohjois-Hämeessä 1,3.

Kun huomioidaan pentueiden lukumäärän puolittaminen, niin ollaan kanta-arviossa pahasti pielessä.

Karhukannan arviointiin on olemassa ymmärrettävä selitys. Rktl:n petotutkimuksen henkilöille oli valtava takaisku, kun karhujen pannoituksista jouduttiin luopumaan niiden aiheuttamien kärsimysten vuoksi.

Pettymys purettiin Keski-Suomen kannanhoitoalueen kanta-arvioon.

Rktl:n lausunnon allekirjoittajat kantavat vastuun alaistensa tekemistä lausunnosta.

Maa- ja metsätalousministeriö on esittänyt Rktl:lle huolensa metsästäjien epäluottamuksesta laitoksen toimintaa kohtaan.

Ylijohtaja Eero Helle ja tutkimusjohtaja Vesa Ruusila voisivat vastata tämän lehden palstalla, miksi he eivät ole puuttuneet ongelmaan.

Olisiko vuodenvaihteessa perustettava Luonnonvarakeskus mahdollisuus luottamuspulan korjaamiseksi?

Rktl:n riistan kannanarviot tulisi siirtää kokonaan olemassa olevien riistakeskusten toimialaan.

Riistakeskukset yhdessä metsästäjien kanssa ovat se asiatuntijataho, joka pystyy luotettavasti tekemään kannan arviot.

Rktl:n toiminta on keskittynyt liiaksi suurpetotutkimukseen. Se vie nykyisellään merkittävän osan tutkimusmäärärahoista.

Esimerkiksi petopannoituksista tulisi luopua kokonaan ja käyttää rahat petovahinkokorvauksiin.

Tassujärjestelmää kehittämällä petoeläinten kannanarviot saataisiin luotettavalle tasolle.

Antti Tarkkala
Orivesi

Verottajalta mallisuoritus kausityön veroneuvonnassa

Lukijalta-palstalla hämmästeltiin tiedotuksen epäonnistumista kausityöntekijöiden verotukseen liittyvistä uusista menettelyistä (MT 23.7.2014). Haluaisimme tuoda esiin toisenkinlaisen tarinan.

Pohjois-Savon verotoimisto yhteistyössä Suonenjoenseudun marjanviljelijäin yhdistyksen kanssa on pitänyt meidät alueen viljelijät todella mallikelpoisesti tietoisena muutoksista. Jo kevättalvella saimme opastusta sekä viljelijätilaisuuksissa että sähköpostitse.

Venäjänkieliset ohjeet voitiin lähettää jo viisumikutsujen yhteydessä kaikille kausityöhön tulijoille.

Niinpä työntekijöillä on tarvittavat selvitykset aiemmista tuloistaan ja eri lomakkeiden täyttäminen on sujunut varsin kivuttomasti.

Mikä parasta, verottaja jalkautuu tiloille ottamaan vastaan rekisteröintejä ja hakemuksia progressiiviseen verotukseen. Toimenpide, joka on pakko tehdä kiivaimman sesongin aikaan, kun kaikki työntekijät ovat paikalla tiloilla, ei vaadi esim. matkustamista alueen lähimpään verotoimistoon Kuopioon. Virkailijat venäjäntaitoisine tulkkeineen ovat tulleet tiloille jopa iltaaikaan.

Tilat, joilla verotus on jouduttu tiedonkulun epäonnistumisen vuoksi hoitamaan vanhalla lähdeveroprosentilla voivat olla ensi vuonna hankaluuksissa työvoiman saatavuuden kanssa.

Suuret kiitokset siis paitsi Pohjois-Savon verotoimistolle, myös Suonenjoenseudun marjanviljely-yhdistykselle. Ei tämä verokuvio ihan yksinkertainen ole, mutta se on osattu tehdä kuitenkin niin joustavaksi ja helpoksi kuin mahdollista.

Petri ja Milja Koponen
+ useat marjanviljelijäystävät ja -naapurit
Suonenjoki

Biotalous vaihtui byrokratiaksi

Biotalous oli jo hyvän matkaa kehittymässä Mauri Pekkarisen (kesk.) ollessa elinkeinoministeri. Mutta kun Jyrki Kataisen (kok.) hallitus astui tehtävään, ympäristöministeri torppasi kaikki biotaloushankkeet jäihin.

Nyt on puhuttu ja puhuttu siitä, että Suomi voisi olla biotekniikan ykkösmaa maailmassa, jos vain ryhdytään toimeen.

Jos ja jos. Jossittelu jatkuu eri työryhmien pyöritellessä kyniään ja pohtiessa tyhjänpäiväisyyksiään sen sijaan, kun jo oltais voitu olla pitkällä biotekniikan kehittämisessä ja maailmanvalloituksessa.

Puun ja turpeen suhteen voisimme olla omavaraisia emmekä niin riippuvaisia tuontienergiasta mutta molemmat energialähteet ovat saaneet Ville Niinistön (vihr.) yöunet takkuilemaan. Siksipä poltamme kivihiiltä, joka ”ei” saastuta paljon.

Maaseudun elinkeinot ovat kaventuneet ja kaventuvat edelleen, koska maa- ja metsätalous halutaan kahlia kaikin mahdollisin keinoin verottajan käsikassaraksi.

Suomi on tehokas byrokratian taitaja. Jos jotain kannattaa Suomesta viedä ja edistää, se on byrokratian jalo osaaminen. Perustakaapa työryhmä ja kehittäkää siitä vientituote.

Timo Maula
Hauho

■ Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?

Ota kantaa tekstiviestillä

- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

WWF Suomi kestävän kalastuksen ja hylkeiden asialla

Risto Tolonen kritisoi WWF Suomen hylkeensuojelu- ja kalatyötä (MT 28.7.).

WWF Suomen tavoitteena on suojella uhanalaisia lajeja. Sitä kautta voidaan turvata myös luonnosta hyötyvien elinkeinojen kuten kalastuksen säilyvyys.

WWF Suomen Kuluttajan kalaopas auttaa kestävien ruokakalojen valinnassa. Lähes kaikki kotimaiset kalat ovat kalaoppaassa vihreällä, suositeltavien kalojen listalla.

Itämereltä kalastettu siika on listattu kalaoppaaseen harkiten ostettavien listalle ja Itämeren villi lohi on uhanalaisuutensa vuoksi vältettävien kalojen listalla.

Vuonna 2012 markkinoille tuli poikkeuksellisen paljon siikaa ja lohta, mikä oli pääsyy kyseisten lajien hinnanlaskuun. Viime vuosina sekä meri- että rannikkoalueen ammattikalastuksen arvo on kuitenkin jatkuvasti kasvanut.

Harmaahylkeen kanta-arvioissa menevät usein sekaisin koko Itämeren, koko Suomen ja Manner-Suomen kannat. Vaikka koko Itämeren hallikanta on kasvanut noin 29 500 yksilöön, Suomen riistakeskus huolehtii pyynnistä ainoastaan Manner-Suomen metsästysalueella, jolla hallien määrä on pysynyt noin 4 000 hylkeen tasolla kohta jo kymmenen vuotta.

WWF on kiinnittänyt toistuvasti huomiota Manner-Suomen 1 050 yksilön pyyntikiintiöön. Kiintiö on erittäin suuri, kun sitä vertaa alueen hallimäärään tai muihin Itämeren alueen pyyntikiintiöihin: 15 000 harmaahylkeen Ruotsissa pyyntikiintiö on vain 230 yksilöä ja 6 000 harmaahylkeen Ahvenanmaalla 450 yksilöä.

Jos 1 050 harmaahylkeen metsästyskiintiö toteutuisi, Suomen metsästysalueen kanta taantuisi nopeasti. Nykyisellä metsästyspaineella se on pysynyt entisellään vuoden 2006 jälkeen. Alueen hallikannan onkin toistaiseksi pelastanut se, että suuresta kiintiöstä on toteutunut vain pieni osa, viime vuosina 200–400 yksilöä.

Itämerennorpan on määritellyt uhanalaiseksi Itämeren rantavaltioiden yhteinen Itämeren suojelukomissio HELCOM. Syynä on norpan heikko tilanne kaikilla eteläisillä alueilla, kannan kitulias kasvu Pohjanlahdella ja ilmastonmuutoksen voimistuva uhka.

Norpan aiheuttamista kalastusvahingoista on vain vähän tietoa, ja tutkimusten mukaan vahinkoja aiheuttaa ennen kaikkea halli.

Hyljekeskustelussa olisi nyt maltti paikallaan.

Hyljevahingot ovat viime vuosina olleet selvästi aiempia vuosia vähäisemmät, kun kalastuksessa on yhä laajemmin siirrytty hylkeenkestäviin menetelmiin.

Ammattikalastajien ilmoitusten mukaan hylkeiden vahingoittaman kalan määrä on pudonnut noin puoleen vuosien 2006–2008 tasosta.

Harmaahylkeen suurta pyyntikiintiötä ei siis voida perustella ainakaan hyljevahinkojen lisääntymisellä. Kokonaisuudessaan ammattikalastuksen arvokalasaalis on vähintään samaa luokkaa kuin mitättömän pienten hyljekantojen aikaan 30 vuotta sitten.

WWF Suomi on onnistunut edistämään kestävästi kalastetun kotimaisen kalan käyttöä. Sekä hylkeet että ammattikalastus mahtuvat hyvin Itämerelle.

Petteri Tolvanen
Sampsa Vilhunen
WWF Suomi

Kirjoittajista Tolvanen on ohjelmapäällikkö (Suomalainen luonto) ja Vilhunen Meriohjelman päällikkö.

VIERASKOLUMNI

Syytä keskusteluun

Kulunut kesä on tuonut jälleen monta suruviestiä maalla, vesillä ja ilmassa. Monissa tapauksissa liian moni asia on mennyt pieleen, jotta onnettomuuksilta olisi voinut välttyä, mutta valitettavan monessa tapauksessa välitön kuolema tai vakavat loukkaantumiset olisi vältetty asiallisia turvavälineitä käyttäen.

Liikenneturvallisuudesta ei keskustella koskaan liikaa – ei ainakaan siinä suhteessa, mikä on erilaisten onnettomuuksien hinta vuositasolla kansantaloudessamme. Onnettomuudet ja niiden erilainen jälkihoito aiheuttavat monella eri sektorilla yhteenlaskettuna usean miljardin vuosittaiset menot ja jokainen meistä tietää, ettei inhimilliselle kärsimykselle ja menetyksille pysty edes laskemaan hintaa.

Tuskin monessakaan kahvipöydässä tai kotien ruokapöydän äärellä keskustellaan turvallisuudesta ennen kuin aihe jotain kautta koskettaa yhteisöä läheltä. Turvavöiden, kypärien, pelastusliivien tai kevyemmän kaasujalan käyttö eivät välttämättä ole sellaisia kesäaiheita, joita jaetaan kanssaihmistemme kanssa kevyenä päiväkeskusteluna.

Joku voi hyvin ajatella, että nyt se tuo rahan tähänkin keskusteluun, mutta voi hyvin todeta, että itse asiassa nykymaailmassa kaikki asiat ikävä kyllä nousevat keskusteluun kunnolla vasta, kun raha ratkaisee. Vakuutusmaailmassa on jo pohdittu mahdollisuutta järjestelmään, jossa kasvavat vakuutuskulut voitaisiin paremmin kohdentaa heille, jotka enemmän törttöilevät liikenteessä. Tätä varten tarvittaisiin järjestelmä, joka mahdollistaisi ajotapojen ja toimien seurantaa liikenteessäkin, että olisi mahdollista konkreettisesti kohdentaa isommat vakuutusmaksut heille, jotka onnettomuudet aiheuttavat, eikä tasaisesti kaikille. Tuskin monikaan kieltäytyisi halvemmista vakuutusmaksuista, jos voisi niihin omalla ajotavallaan ja turvalaitevalinnoillaan vaikuttaa.

Muistan oman ajokortti-iän tullessa täyteen, kuinka isäni ja enoni totesivat, että pienitehoinen hitaasti kiihtyvä auto on hyvä treenaamiseen nuorelle, jonka kaasujalka varsinkin risteysalueilla ja mutkissa on liian painava. Vaikka monesti kirosinkin Fiatini alimpaan rakoseen, niin jälkeenpäin olen miettinyt, että vaikkei se mikään turvallisuusihme ollutkaan, ei ajovauhtikaan päätä huimannut, joten jäi kaahailut ja omien rajojen kokeilu vähemmälle.

Onnettomuuksista kertovissa lehtijutuissa voi pääosissa varsinkin nuorten kohdalla havaita käytössä olleen tehokkaita, takavetoisia autoja, jotka kokemattomilta kuskeilta karkaavat helposti käsistä. Ja lähestulkoon laitaluvultaan kaikissa tarinoissa toistuu sama koodi tehokas auto, ei turvavöitä, nautittu alkoholia. Jokaisella meistä olisi varmasti jonkinlainen tarve keskustella vakavasti liikenneturvallisuusasioista lähipiirimme kanssa. Suuret sanat eivät suuta halkaise, mutta joskus ne voivat laittaa kanssaihmisemme miettimään toimintaansa ja sitä kautta ne sanat voivat pelastaa ihmishenkiä.

On vaikeaa olla oman elämänsä sankari ja saavuttaa taistelulajeissa musta vyö, mutta miksemme kokeilisi edes sitä helpointa lajivoittoa ja haastaisi sekä itseä, että kaikkia muita lähipiirissämme käyttämään mustaa vyötä liikenteessä. Se on halvin ja helppokäyttöisin henkivakuutus siinä missä pelastusliivi veneillessä. Ei vaadi paljon vaivaa, mutta voi säästää todella monelta murheelta.

Jos kaikki suomalaiset ottaisivat haasteen vastaan, niin voisipa olla jopa niin, että liikenneverkon korjausvelan hoitamiseen tarvittavia rahoja ei tarvitsisi kauempaa etsiä, kun ne säästyisivät vähenevinä liikenneonnettomuuskuluina. Siinäpä meille, jokaiselle suomalaiselle, haastetta kerrakseen.

MERJA KYLLÖNEN on europarlamentaarikko (vas.).

merja.kyllonen@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

7597 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Median otettava Harjavalta hampaisiin

MT kysyi maanantain lehdessä sekä ympäristö- että media-asiantuntijalta, pääsikö Harjavallan kolmen viikon takainen nikkelivuoto julkisuudessa helpommalla kuin Talvivaaran nikkelivuoto pari vuotta sitten. Juttu herätti vilkkaan keskustelun MT:n Facebook-sivulla.

Marja Leena Luukkosen mielestä Harjavallan nikkelijalostamon omistava Norilsk Nickel ”pääsi kuin koira veräjästä”. **Teemu Ilola** toivotti toimittajat ”siitä vaan hommiin”.

Eija Monosen mielestä Talvivaaraa rangaistaan aina ja ”jopa etukäteen”, ”olipa asia melkein mistä tahansa”. Hän kehotti mediaa ottamaan Harjavallan hampaisiinsa, jotta Talvivaarassa saadaan välillä hengittää.

Monet hakivat kommenteissaan erilaiselle kohtelulle syitä.

Kalevi Viio arvelee Talvivaaran kohtelun johtuneen siitä, että se työllistää ”vääriä ihmisiä väärällä alueella”.

Raimo Heinänen, **Aaro Saarela** ja **Martti Paukkunen** arvelivat Harjavallan hellemmän kohtelun johtuneen sen omistajasta. Norilsk Nickelin omistavat venäläiset.

Pentti Hotti puolestaan vertasi nikkelipäästöjä paljon arkisempaan toimintaan.

”Yksi saa tehdä ’ympäristörikoksen’, vaikka samaan aikaan mattopyykin pesijä mattolaiturilla on häädettävä pois, koska tämä saastuttaa vesistöä.”

Auli Hokkanen muisteli Talvivaaran alkumetrejä. Yhtiö sai heti alkuunsa ”kohtuuttoman paljon kielteistä huomiota vain siksi, että silloisen ympäristöministerin aviomies omisti sen osakkeita.”

Kotimaiselle energialle tukea vai ei?

Myös ST1:n hallituksen puheenjohtajan **Mika Anttosen** ehdotus kivihiilen kieltämisestä innosti väen keskustelemaan.

Ville Simola ihmetteli, miksi kaikki eivät ymmärrä kivihiilen käytön todellisia talousvaikutuksia. ”Jokainen kivihiilikilo ja öljytippa syö Suomalaista hyvinvointia, raha pitää saada kiertämään täällä!”

”Kyllä puuta, pajukkoa ja kannokkoa riittäisi, jos kiinnostaisi tukea kotimaista työtä ja tuotantoa”, huomautti **Minna Juntunen**.

Pentti Hotti arveli, että kotimaisen energiantuotannon tukeminen veropolitiikalla on kansan etu.

Vesa Lilja puolestaan halusi kotimaista, jos sitä voidaan tuottaa kannattavasti ilman tukia. **Martti Paukkunen** arveli tukien menevän vääriin taskuihin.

Ahto Mattila, **Kimmo Jokiranta** ja **Touko Lisko** syyttivät kivihiilen suosimisesta ja kotimaisen energian vainoamisesta vihreitä. ”Vihreiden energiapolitiikka on hiilen musta”, Lisko totesi.

”Missä ne City Vihreät on nyt, kun omia nurkkia pitäisi siivota”, kysyi puolestaan Jokiranta.

Olli J. Ojanen vieritti syyn kivihiilen käytön lisääntymisestä koko hallitukselle.

JUHANI REKU